

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.702.785/2024/9.
A felperes: ETIAM Kft.
(6726 Szeged, Vellay Imre utca 39.)
A felperes képviselője: Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda - dr. Törőcsik Tamás ügyvéd (6722 Szeged, Béke utca 5/A.)
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.391/4/2024. számú végzés megtámadása iránt indított közigazgatási jogvita

í t é l e t e:

A Fővárosi Törvényszék az alperes D.391/4/2024. iktatószámú végzését megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

A 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték az Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2017. június 30. napján feladott ajánlati felhívásával nyílt közbeszerzési eljárást indított. A jogorvoslattal érintett 2. rész tárgya: "Kliens PC monitor és tartozékai beszerzése adásvételi szerződés alapján BBA projektek keretén belül és az 1250/2017. (V. 5.) Korm. határozat által biztosított forrás terhére" volt. A felhívás II.2.14) További információk pontjában az ajánlatkérő előírta, hogy igényeinek „konkrétan meghatározott minőségi és műszaki követelményeknek megfelelő áru felel meg. Indoklás: KD II. Fejezet 6.1.”. A közbeszerzési dokumentáció VI. fejezetében szereplő műszaki leírásban a beszerzésre kerülő betekintésvédő fólia vonatkozásában az ajánlatkérő követelményként jelölte meg, hogy az "a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen". A munkaállomás számítógépe esetén pedig követelmény volt, hogy „felszerelhető legyen a megajánlott monitor hátoldalára, azzal egy egységet képezzen a sokféle telepítési környezethez és igénybevételhez alkalmazkodva, az esetleges szűkös hely kihasználásával. A kialakított rendszer, a munkaállomás és a monitor (összeszerelve) maximális külső méretei nem haladhatják meg a következő méreteket: mélység: 250 mm...".
- [2] A felhívásra többek között a felperes és a Serco Informatika Kft. nyújtott be ajánlatot. A 2018. március 19. napján megküldött első összegezésben az ajánlatkérő a 2. közbeszerzési részt eredményesnek nyilvánította, az eljárás lezáró döntés szerint az ARH Informatikai Zrt. és a Nádor Rendszerház Kft. érvénytelen ajánlatot tett, a Freedom-Tech Kft. (a továbbiakban:

F-T Kft.) és a Serco Informatikai Kft. ajánlata megfelelő volt, és a felperes lett a nyertes ajánlattevő. A F-T Kft. és a Serco Informatikai Kft. a felperes által tett ajánlatra vonatkozó előzetes vitarendezési kérelmét felvilágosítás kérést követően az ajánlatkérő elfogadta, és a 2018. április 9-én megküldött módosított összegezésében a felperes, valamint a F-T Kft. ajánlatát a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelenné nyilvánította. A felperes előzetes vitarendezési kérelmének ajánlatkérő általi elutasítását követően a felperes által előterjesztett jogorvoslati kérelem és hivatalbóli kiterjesztés alapján eljárás alperes D.156/25/2018. számú határozatában jogsértést állapított meg, ennek következtében az ajánlatkérő 2. közbeszerzési részt lezáró döntésének az eljárás eredménytelenségét megállapító, továbbá a Serco Informatika Kft. ajánlatának érvényességi bírálatára vonatkozó részét megsemmisítette. Elutasította azt a kérelmi elemet, amely a felperes ajánlatának érvénytelenségére vonatkozott. A felperes által kezdeményezett megtámadási perben a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.960/2018/5. számú jogerős ítéletében a keresetet elutasította.

- [3] Az ajánlatkérő ezt követően 2018. július 18. napján új összegezést küldött, amelyben a Serco Informatikai Kft. ajánlatát érvényesnek és egyben nyertesnek nyilvánította, míg a többi ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné nyilvánította. A felperes előzetes vitarendezési kérelmének ajánlatkérő általi elutasítását követően a felperes jogorvoslati kérelmet terjesztett elő. Az alperes 2018. szeptember 5. napján kelt D.270/14/2018. számú határozatával az ajánlatkérő 2. közbeszerzési részt lezáró döntését – a Kbt. 69. § (1) bekezdésre tekintettel a 71. § (1) bekezdésének megsértését megállapítva – megsemmisítette.
- [4] Az ajánlatkérő 2018. szeptember 20. napján felvilágosítást kért a nyertes ajánlattevőtől a megajánlott monitor, kijelző és a fólia méreteinek tisztázására vonatkozóan. Az ajánlatkérő felvilágosítás kérés és a nyertes ajánlattevő által adott felvilágosítást követően a 2018. november 23. napján megküldött összegezésében a 2. részt eredményesnek nyilvánította és egyben nyertes ajánlattevőként ismételt a Serco Informatikai Kft.-t (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) jelölte meg. A felperes előzetes vitarendezési kérelme nyomán az ajánlatkérő 2018. december 7-én újabb felvilágosításkéréssel élt.
- [5] A felperes az ajánlatkérőnél ismételt előterjesztett előzetes vitarendezési kérelmének elutasítását követően az alperesnél jogorvoslati kérelemmel élt. Első kérelmi elemében sérelmezte, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő betekintésvédő fólia a műszaki leírásban foglaltaknak nem felel meg, mert az méretigazítás nélkül nem illeszkedik a monitorra. A második kérelmi elemében arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott konfiguráció mélysége sem tesz eleget az előírt műszaki követelményeknek, mivel az 257 mm mélységű, vagyis 7 mm-el meghaladja a maximumként előírt mértéket. Harmadik kérelmi elemként a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdésének, valamint 71. § (1) bekezdésének sérelmét állítva kifogásolta, hogy az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevő esetén a más ajánlattevők értékeléséhez képest az általa előzetesen megadott műszaki követelményeket figyelmen kívül hagyva a felvilágosítás kérést mellőzte, így az ajánlatok egyenlő elbírálására vonatkozó követelmények sérültek.

Az alperes első határozata

- [6] Az alperes 2019. január 2. napján kelt D.410/11/2018. számú határozatával (a továbbiakban: alaphatározat) a felperes jogorvoslati kérelmének első és második kérelmi elemeit elutasította, a harmadik kérelmi elem tekintetében pedig a jogorvoslati eljárást megszüntette.
- [7] Indokolásában a jogorvoslati kérelemmel érintett harmadik kérelmi elem tekintetében

kifejtette, hogy a felperes lényegében a korábbi D.156/2018. szám alatt folyamatban volt eljárásban meghozott érdemi döntésben foglaltakat kifogásolta, ezért az azonos tárgyban előterjesztett kérelemre tekintettel a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdése és 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást meg kellett szüntetni.

- [8] A nyertes ajánlattal kapcsolatos kifogásokra vizsgálta a felperes ügyfélképességét, a határozat 37. pontjában kifejtette, hogy jelen esetben a felperes ajánlata érvénytelen lett, azonban kizárólag a nyertes ajánlattevő minősül érvényes ajánlattevőnek a közbeszerzési eljárás 2. része tekintetében. Amennyiben tehát a nyertes ajánlattevő ajánlata nem lesz érvényes, az ajánlatkérőnek eredménytelenné kell nyilvánítania az eljárást, ezáltal a felperes számára megnyílik a lehetőség egy ajánlatkérő által indított új közbeszerzési eljáráson való részvételre. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperesi érdeksérelem elhárítására a jogorvoslati kérelem alkalmas lehet, ezért a felperes ügyfélképessége fennáll az első és második kérelmi elem tekintetében.
- [9] Az első és második kérelmi elemmel összefüggésben leszögezte, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentációban a termék megfelelőségéről történő meggyőződés érdekében termékminta rendelkezésre bocsátását nem írta elő, így a termék megfelelőségét kizárólag az ajánlat tartalma alapján kellett vizsgálnia.
- [10] Az alperes az alaphatározatát módosította a D.410/15/2018. iktatószámú, 2019. január 16. napján kelt határozatával, az alaphatározat indokolásának 18. pontját kiegészítette 18.a) ponttal és a 48. pontját a 48.a) ponttal. A módosítás oka az volt, hogy nem került figyelembevételre a felperes által a határozathozatal napján, azaz 2019. január 2. napján benyújtott nyilatkozat. A szemle tartására irányuló felperesi indítványt mellőzte, valamint kiemelte, hogy nem értett egyet azon felperesi állásponttal, hogy nincs helye a szakszerű vagy megfelelő összeszerelés figyelembevételének.

A D.410/11/2018. számú határozat elleni kereset és védirat

- [11] A felperes a keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását, másodlagosan a határozat első és második kérelmi eleme tekintetében annak megváltoztatását kérte, vitatva mindhárom kérelmi elem megállapításait.
- [12] Az első és második kérelmi elemmel összefüggésben a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés és a 73. § (1) bekezdés e) pontjában írtak sérelmét állította. A második kérelmi elem körében kiemelte, hogy az alperes által is elismerten a monitornak van olyan helyzete, amely a műszaki leírásban meghatározott maximális méretet meghaladja, az erre adott alperesi magyarázat (határozat 48. pont) ezért iratellenes. Miután az adapter nem 2, hanem 12 mm-es, a 250 mm-hez képest a megajánlott termék lehetséges mélysége a monitor megdöntése esetén meghaladja a műszaki leírásban megjelölt maximális méretet.
- [13] A harmadik kérelmi elem esetén hangsúlyozta, hogy iratellenes, miszerint a kérelme és a korábbi eljárás tárgya azonosnak tekintendő, ezért az alperesnek a harmadik kérelméről is érdemben kellett volna döntenie.
- [14] A felperes a keresetét a módosító határozatra is kiterjesztette és utalt arra, hogy az általa indítványozott szemle mellőzése az Ákr. 71. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmével járt. A műszaki szakkérdés eldöntése érdekében szakértő kirendelését kérte.
- [15] Az alperes a védiratában az alaphatározatában és a módosító határozatában foglalt indokolását maradéktalanul fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

- [16] A Fővárosi Törvényszék 107.K.700.047/2019/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzése

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [18] A betekintésvédő fóliával összefüggő felülvizsgálati kérelem kapcsán leszögezte, hogy a méretigazítás nélküli illeszkedés fogalma nem azonos a méretegyezőséggel, mindebből következően amennyiben a betekintésvédő fólia teljes egészében nem méret-azonos a monitor megfelelő részével, úgy részletesen vizsgálni kell, hogy számszaki számítások alapján és műszaki szempontból a méretigazítás nélküli illeszkedés ténylegesen megvalósul-e. Jelentőséget tulajdonított a nyertes ajánlattevő arra történt hivatkozásának és nyilatkozatának is, hogy az ajánlatában a megadott monitorhoz a gyártó által ajánlott és gyártott fólia szerepel. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a bíróság megítélése szerint a rendelkezésre álló adatok alapján erről megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, erre vonatkozóan különleges szakértelemmel rendelkező szakértőt kell igénybe venni, vagy indítványra meg kell keresni a gyártót nyilatkozattételre.
- [19] A monitor és a munkaállomás mélységével összefüggésben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság következtetlenül járt el abban a kérdésben, hogy álláspontja szerint erre vonatkozóan szakértői vélemény beszerzése indokolt-e vagy nem, az ítélete indokolásában rögzített álláspontja a monitor és munkaállomás mélységével összefüggő szakkérdés körében nem volt következetes, az a per tárgyalásán a felperes részére adott tájékoztatással ellentétes. A felperest ugyanis egyrészt arról tájékoztatta, hogy az általa felvetett kérdések különleges szakértelmet igényelnek, illetőleg egyes kérdésekben a szakvélemény kiegészítése szükséges, ehhez képest az ítélete indokolása mindössze azt tartalmazza, hogy a felperes által csatolt szakvéleményt nem vette figyelembe, mivel az csupán méréseket tartalmaz, de következtetést nem foglal magában.
- [20] A harmadik kérelmi elemmel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felperes a harmadik kérelmi elem körében az egyenlő bánásmód megsértését azért állította, mert megítélése szerint nem egyértelmű műszaki tartalom esetén az ajánlatkérőnek valamennyi ezzel érintett ajánlattevőt hiánypótlásra, illetve felvilágosítás adására kell felhívnia, és csak ezt követően dönthet az ajánlat érvényességéről vagy érvénytelenségéről. Rámutatott arra, hogy ezen kérelmi elem az alperes álláspontjával szemben nem a felperes ajánlatának érvényességére, hanem annak megállapítására irányult, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának műszaki tartalma az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő műszaki feltételeknek teljes körűen nem felelt meg, ezért – ahogy más ajánlattevők esetében – hiánypótlás kiadása lett volna indokolt, illetőleg annak eredménytelensége esetén végső soron a nyertes ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné kellett volna nyilvánítani. Mindebből következően az alperesnek a jogorvoslati eljárása során e kérdésben érdemben kellett volna döntenie.
- [21] Az új eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a monitor és munkaállomás mélysége, illetőleg a betekintésvédő fólia tekintetében elsődlegesen állást kell foglalnia arról hogy a rendelkezésre álló tények, bizonyítékok elegendőek-e annak megállapítására, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő műszaki tartalmat kielégíti. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján ez nem kontrollálható, illetőleg nem kellően bizonyított, úgy a perben szakértőt kell igénybe venni, a szakértő szükségességéről pedig a felperest tájékoztatnia kell.

A megismételt eljárásban hozott 103.K.701.118/2021/5. ítélet

- [22] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [23] Az első kérelmi elem körében megállapította, hogy a megajánlani kért betekintésvédő fóliával szemben az ajánlatkérő elvárása egyértelműen az volt, hogy „a betekintésvédő fólia a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen”. Ennél több elvárást sem az ajánlati felhívás, sem pedig a közbeszerzési dokumentumok nem tartalmaztak. Az ajánlatkérő az illeszkedést nem úgy határozta meg, hogy azt azonos mm adatokhoz rendelte, nem írt elő mm egyezőséget, méretigazítás nélküliséget várt el, amelynek külön definícióját nem határozta meg. Nyilvánvaló továbbá, hogy a képernyő szélén elhelyezkedő monitorszegély és a képernyő együtt adják a monitor teljes szélességét. A kiírási feltétel pedig egyértelműen az volt, hogy a monitorra illeszkedjen a fólia, a monitor pedig értelemszerűen jelenti a képernyőt és a monitorszegélyt, tehát mindezek együtt adják ki a teljes monitort. A felperes keresetében írtakkal ellentétben tehát a monitorra illeszkedés nem a képernyőre illeszkedést jelenti, azzal tehát, hogy a képernyőnél szélesebb fólia illeszkedik a monitor szegélyeire és fedi a teljes képernyőt, teljesíti a kiírási feltételekben foglaltakat. A képernyő szélességénél nagyobb fólia elhelyezése a monitor szegélyeire nem jelenti egyben azt, hogy a fóliát a képernyő méretére kellene vágni. Ezekre tekintettel alaptalannak találta a felperes azon kereseti hivatkozásait, miszerint a betekintésvédő fóliának a képernyőre kell teljesen illeszkednie, lényegében annak méretével kell egyeznie.
- [24] A munkaállomás mélységével kapcsolatban kiemelte, hogy a kiindulópontnak az ajánlatkérői elvárásokat kell tekinteni. E szerint egyértelmű volt, hogy az összeszerelt munkaállomásnak a sokféle telepítési környezethez és igénybevételhez alkalmazkodnia kell az esetleges szűkös hely kihasználásával. A kialakított munkaállomás összeszerelve maximális külső méreteivel nem haladhatja meg a 250 mm-es mélységet. Az azonban, hogy az összeszerelt állapot – amennyiben az összeszerelés változtatható pozícióban lehetséges – milyen pozícióban kell, hogy ezt a követelményt teljesítse, nem került meghatározásra sem az ajánlati felhívásban, sem a műszaki dokumentumokban. Ebből következően – minden további feltétel hiányában – annak valamennyi monitor állás, összeszerelési mód tekintetében teljesülnie kell. Miután az ajánlatkérő a beszerzett terméket adott esetben szűkös helyen kívánta felhasználni, ez azt az álláspontot erősíti, hogy biztosítani kívánta, hogy a termék minden esetben elégítse ki az előírt mélységi előírást. Az alperes az alaphatározatának 47. pontjában kifejtette, hogy az általa szakszerűnek vélt elhelyezés, összeszerelés esetén miként teljesül a 250 mm-es mélységi előírás. Ugyanakkor a határozatának 48. pontjában írtak szerint elismerte, hogy van olyan összeszerelési állapot – amit a felperes által alkalmazott téves megoldásnak tart –, amikor a mélység meghaladja a 250 mm-t, vagyis nem vitásan létezik olyan összeszerelési állapot, amikor a mélység meghaladja a 250 mm-t, erre a felperes helytállóan hivatkozott. Mindezek alapján tehát szakértői vizsgálat nélkül a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott termék nem teljesíti a kiírásban foglaltakat, hiszen a munkaállomás mélysége nem minden állapotban tartja meg a 250 mm-t, ezt az ajánlatkérőnek is észlelnie kellett volna. Mindezekre tekintettel arra a megállapításra jutott, hogy helytállóan érvelt a keresetében a felperes akkor, amikor azt hangsúlyozta, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott terméknek van olyan összeszerelési pozíciója, amikor nem teljesül az előírt mélységi kritérium.
- [25] A harmadik kérelmi elemmel kapcsolatban kifejtette, hogy a Kúria egyértelmű iránymutatást adott a megismételt eljárásra vonatkozóan a hatályon kívül helyező végzésében. Az ott

kifejtettek szerint a harmadik kérelmi elemnél a felperesi jogorvoslati kérelem tárgya nem a saját ajánlat érvényessé nyilvánítása volt, hanem a felperes alapvető jogsérelemre hivatkozott, erről azonban az alperes érdemben nem foglalt állást. Miután az alperes az eljárásában nem vizsgálta ezt a jogorvoslati kérelmi elemet érdemben, nem foglalt állást a kúriai döntés szerinti tartalommal sem érdemben a harmadik jogorvoslati kérelmi elemről. Mindez szükségképpen azt jelenti, hogy eredményre vezetett a felperes keresete a harmadik kérelmi elem tekintetében, a bíróság azonban az alperes hatáskörét nem vonhatja el, elsőként az alperesnek kell érdemben állást foglalni a harmadik kérelmi elem fenti tartalmáról. Az új eljárásra előírta, hogy a harmadik kérelmi elem tekintetében a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak szerint kell az alperesnek érdemi döntést hoznia, míg a második kérelmi elem tekintetében az ítéleti iránymutatás szerint kell elvégezni a rendelkezésre álló adatok értékelését.

A Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete

- [26] A Kúria 2022. február 9. napján kelt Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletét a felperes jogorvoslati kérelmének első kérelmi elemére vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és a bíróságot az első kérelmi elemet érintően új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi elemére vonatkozó részében az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [27] Az első kérelmi elem vonatkozásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem tett eleget a Kúria iránymutatásának. Aszerint ugyanis amennyiben a betekintésvédő fólia teljes egészében nem méret azonos a monitor megfelelő részével, úgy számszaki számítások alapján és műszaki szempontból kell vizsgálni, hogy a méretigazítás nélküli illeszkedés ténylegesen megvalósul-e, amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján erről megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, szakértőt kell igénybe venni, vagy meg kell keresni a gyártót nyilatkozattételre. Előírta, hogy a bíróságnak a megismételt eljárásban a jogorvoslati kérelem első eleme tekintetében a Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzés iránymutatása szerint kell eljárnia.
- [28] Megállapította, hogy nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a második kérelmi elem körében, annak ellenére, hogy az alperesi határozattal szemben tartalmilag jogsértést megállapító döntést hozott, az ítélet rendelkező részében nem az alperesi határozat megváltoztatásáról, hanem annak megsemmisítéséről döntött. Az alperes felülvizsgálati kérelmében előterjesztett eljárásjogi jogsértésekre való hivatkozásokat a Kúria nem találta alaposnak.

A bíróság megismételt eljárása

- [29] A megismételt peres eljárásban a felperes az általa felkért szakértő véleményére hivatkozva (Göcs László igazságügyi szakértő) állította, hogy a kijelző méretei 366 mm x 290,5 mm, amelyhez 10 mm-t hozzá kell adni a mérőeszköz mérési felülete miatt, ennek megfelelően a kijelző mérete 376 mm x 300,5 mm.
- [30] A Fővárosi Törvényszék 103.K.700.945/2022/30. számú ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.
- [31] Indokolásában kiemelte, a felperes által felkért szakértőt a bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 302. § (1)

bekezdése alapján a perben alkalmazta, az általa készített szakvéleményt a per részévé tette, mivel a Kúria hatályon kívül helyező ítéletében kifejezetten előírta, hogy amennyiben a rendelkezésre álló adatok nem elegendők, szakértőt kell igénybe venni. Ezen túlmenően a szakértői bizonyítás éppen azoknak a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tényeknek a megállapítását célozta, amely alapján a bíróságnak a közigazgatási tevékenységi jogszerűségét vizsgálnia kellett.

- [32] Az írásbeli szakvéleményt annak szóbeli magyarázata alapján a bíróság aggálytalannak és ellentmondásmentesnek tekintette, az ítélete meghozatalának alapjául vette. Nem fogadta el azokat az alperesi aggályokat, amelyek a monitor típusára vonatkoztak, tekintettel arra, hogy a szakértő a nyertes ajánlattevő által megajánlott típusú monitort vizsgálta meg. Kifejtette, a kávtól káváig mért képernyőméret (image size) az alperesi határozatban 378,8 mm x 303 mm, ezzel szemben a szakvélemény szerint 366 mm x 290,5 mm. A fólia határozat szerinti mérete 377x302 mm. Ennek alapján megállapította, hogy a fólia a határozatban írtak szerint az image size és a picture size (375x300 mm) mérték közé esik, a kávak között a képernyőre ekként elhelyezhető. Megállapította, a fólia nemcsak a kávtól káváig terjedő image size méretein terjed túl, hanem a 10 mm szélességű szegélyt hozzászámítva meghatározott teljes monitor méreten (376x300,5 mm) is. A bíróság a szakértő méréseit hitelesnek fogadta el, azokat az alperes a perben megdönteni nem tudta, arra bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A bíróság a megajánlott monitor releváns méreteit a szakvélemény alapján állapította meg és ezeket kell figyelembe venni annak megítélésekor, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata megfelel-e az utólagos méretigazítás nélküli illeszkedés kiírási feltételeinek.
- [33] Arra a megállapításra jutott, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott fóliát utólag kisebbre kellene vágni ahhoz, hogy egyáltalán a monitorra férjen, ezért az utólagos méretigazítás nélküli illeszkedés követelménye nem teljesül. A szakértő e körben előadta, hogy ha a fólia nagyobb a kijelzőnél, az nem stabil, illetve a leválás veszélye áll fenn. Ha viszont a keretet szét kell szedni és a keret, illetve a kijelző mögé kell elhelyezni a fóliát, az garanciális és egyéb problémákat vet fel. Ha pedig méretigazítás történik, vagyis a fóliából le kell vágni, az szintén nem vállalható, mert az nem mm pontosságú. Amennyiben a fólia kisebb a kijelző méreténél, az porosodást és egyéb gondokat okozhat a szélnél.
- [34] Megállapította a szakértői nyilatkozat alapján, hogy a határozatban rögzített méretadatok ismeretében sem juthatott volna az ajánlatkérő arra a következtetésre, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott monitor teljesíti a kiírási feltételt. A gyártói nyilatkozatból, illetve a technikai adatokból világossá kellett volna válnia számára, hogy méretigazítás nélkül a fólia nem alkalmazható. Nem fogadta el azt az alperesi határozati álláspontot, hogy a minimális méretkülönbség szükséges a monitorra történő ráilleszthetőséghez. Minderre tekintettel arra a megállapításra jutott, hogy az alperes az első jogorvoslati kérelmi elemet jogszabálysértő módon utasította el. A megismételt eljárásra előírta, hogy az ítéleti iránymutatás szerint kell elvégezni az alperesnek a rendelkezésre álló adatok értékelését.

A Kúria Kfv.II.37.360/2023/5. számú végzése

- [35] Kúria a 2023. szeptember 21-én kelt Kfv.II.37.360/2023/5. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.945/2022/30. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára utasította.
- [36] Indokolása szerint a szakértő a szakvéleményében a kijelző méretét 376 mm x 300,5 mm-ben állapította meg, amivel szemben a jogerős ítélet az „image size”-ot tévesen 366 mm x 290,5 mm-ben rögzítette, annak ellenére, hogy a szakértői vélemény értelmében a 366 mm x 290,5 mm mért értékekhez a mérőeszköz mérési felülete miatt 10-10 mm-t hozzá kell adni. A szakértői vélemény kiegészítése a 376 mm x 300,5 mm-es kijelző méretet megerősítette.
- [37] A szakvélemény, annak kiegészítése, és a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata sem igazolta

a monitor 366 mm x 290,5 mm kávéától kávéáig mért belső adatát. Ezt a bíróság iratellenesen állapította meg, és helytelen volt az a megállapítása is, amely a téves adatokból kiindulva arra jutott, hogy az alperes által a határozatban (378,8 mm x 303 mm), és a szakvéleményben megállapítottak (366 mm x 290,5 mm) jelentős mértékben eltérnek, mert utóbbi adat helyesen: 376 mm x 300,5 mm. Téves volt az a megállapítás is, hogy „a szakértő mérése alapján a fólia nemcsak a kávéától kávéáig terjedő image size méreten terjeszkedik túl, hanem a 11 mm-es szegélyt hozzászámítva meghatározott teljes monitorméretben (376 mm x 300,5 mm) is. Az elsőfokú bíróság a monitorméret kifejezést összekeverte a monitor kávéától kávéáig terjedő méretével, a fentiek szerint a figyelembe vett méretek sem helytállóak. A releváns méretadatok téves meghatározása miatt okszerűtlenül értékelte azt a közbeszerzési dokumentáció azon előírását is, hogy a betekintésvédő fólia „a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen”, mert tévesen határozta meg a kávéától kávéáig tartó „image size” méretét a szakértői véleménnyel szemben. A betekintésvédő fólia perben vitássá nem tett mérete: 377 mm x 302 mm, az „image size” (a kávéától kávéáig mért adatok): 376 mm x 300,5 mm.

- [38] Mintatermék csatolási kötelezettség hiányában az ajánlatkérő és az alperes az ajánlat érvényességéről az ajánlatban (és hiánypótlásban, felvilágosításban) csatolt dokumentumok alapján dönthetett. Ez nem zárja ki azt, hogy a perben, amelyben a jogorvoslati kérelem tárgyát képező „méretigazítás nélküli illeszkedés” körében az alperes határozatában állást foglalt, a monitor kávéáig kávéáig terjedő méretét vizsgálja a szakértő. Nem ütközik a Kbt. 69. § (1) bekezdésébe az, hogy a szakértő a nyertes ajánlattól eltérő méretet állapít meg. Hangsúlyozta, hogy a per a Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú (és Kfv.II.37.910/2021/6. számú) végzése folytán megismételt eljárás, a végzések szükség esetére szakértő igénybevételel írták elő. A jogerős ítélet nem jelölte meg egyértelműen az alperes által elkövetett jogszabálysértést, bár a megsemmisítő döntést a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontjára alapította. Az alperes szerint az ítéleti rendelkezések hiánya a Kp. 97. § (4) bekezdését sértette. A jogerős ítélet az új eljárásra előírta, hogy „az első kérelmi elem tekintetében a fenti ítéleti iránymutatás szerint kell elvégeznie az alperesnek a megismételt eljárásban a rendelkezésre álló adatok értékelését”. Ez azt jelentette, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban el kell fogadnia a szakértő által mért (ám a jogerős ítéletben helytelenül rögzített) mérési eredményt, a monitor kávéától kávéáig mért mérete körében.
- [39] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú ítélet iránymutatása azt jelentette, hogy az alperesnek a megismételt eljárás során el kell fogadnia a szakértő által mért (ám a jogerős ítéletben helytelenül rögzített) mérési eredményt, a monitor kávéától kávéáig mért mérete körében.
- [40] Előírta, hogy az új eljárásban a bíróságnak a monitor belső, kávéától kávéáig tartó méretét a szakértő által meghatározottak szerint, 376 mm x 300,5 mm-ben kell megállapítania, és kizárólag arról kell döntenie, hogy ez megfelel-e azon ajánlatkérői követelménynek, amely szerint a betekintésvédő fólia „a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen”. A bíróságnak ennek során a gyártói nyilatkozatot is figyelembe kell vennie.

A Fővárosi Törvényszék megismételt eljárása

- [41] A Fővárosi Törvényszék 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.
- [42] Kifejtette, hogy a gyártó jogutód nélküli megszűnése a nyilatkozattételre felhívást kizárta, ezért a bíróság az előzményi eljárásban szakértői bizonyítást folytatott le. Az igazságügyi szakértő a szakvéleményét és annak kiegészítését előterjesztette, őt a bíróság az előzményi eljárásban a tárgyaláson a felperes ügyvezetőjének jelenlétében meghallgatta. Az elsőfokú

bíróság a szakvéleményt aggálytalannak tartotta és azt ítélezése alapjául elfogadta. A szakvélemény aggálytalansága a kúriai felülvizsgálati eljárásban sem kérdőjeleződött meg, az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének oka nem a szakvélemény aggályossága, hanem az volt, hogy az abban rögzített tényadatokat a bíróság iratellenesen, nem a szakvéleményben rögzített méretek szerint tette az ítélet részévé.

- [43] Figyelembe véve, hogy a legutóbbi kúriai döntés a méretadatokat a betekintésvédő fólia és a monitor kávéjától kávéig tartó mérete tekintetében is egyértelműen meghatározta, ezért a bíróságnak a méretigazítás nélküli illeszkedés megvalósulását e méretek összevetésével kellett meghatároznia. Eszerint a betekintésvédő fólia méretei meghaladják a monitor kávéjától kávéig terjedő méreteit, a perben eljáró szakértő pedig úgy foglalt állást, hogy a fóliát sem levágni, sem pedig a káva alá illeszteni nem lehet. Ebből pedig az következik, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott betekintésvédő fólia utólagos méretigazítás nélkül nem illeszkedik a monitorra, így az az ajánlatkérő által előírtakat nem teljesíti.
- [44] Az alperes első kérelmi elemet elutasító határozata azért volt jogsértő, mert bár tényként rögzítette, hogy a monitor valós és fizikai képmérete és a fólia mérete egymástól eltértek, ezzel az ajánlatkérő számára három méretadat vált megismerhetővé (határozat 43. pont), ezzel összefüggésben azonban nem tisztázta azt, hogy az eltérő méretadatoknak milyen jelentősége van, és ebből következően a nyertes ajánlat helyességét vitató jogorvoslati érvek megalapozottak-e. A nyertes ajánlattevő 2018. szeptember 20-i felvilágosításkérésre adott válasza ismertette a monitor látható és fizikai képernyőméreteit és a fólia méreteit, és ezek eltértek egymástól. A nyertes ajánlattevő kifejtette, hogy a betekintésvédő fólia a látható képernyőre igazodik utólagos méretigazítás nélkül, ennek során nem a kávéjától kávéig tartó méretet kell figyelembe venni. Ha nyertes ajánlattevő által a felvilágosításként közölt, a látható képméretet (picture size: 375 x 300 mm) összevetjük a betekintésvédő fólia méretével (377 x 300,5 mm) akkor is az állapítható meg, hogy a fóliaméret a képméretet meghaladja. Ezt az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevő által megadott információkból felismerhette volna. Az eltérő méretekről az ajánlatkérőnek tudomása volt, ám ezzel szemben minden további vizsgálódás nélkül – tisztázatlan tényállás alapján – fogadta el a nyertes ajánlattevőnek azt a tényállítást, hogy nem a kávéjától kávéig tartó méretet kell alapul venni az illeszkedés vizsgálatánál. Ezt az ajánlatkérő által tényként elfogadott állítást cáfolta később a szakértő, és ez vezetett ahhoz, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 69. § (1) bekezdése szerinti vizsgálati kötelezettségét nem teljesítette megfelelően. Az alperes az ajánlatkérő magatartását tévesen értékelte úgy, hogy az a Kbt. 69. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel, mert maga sem észlelte, hogy az ajánlatkérői döntés alapjául egy olyan, a nyertes ajánlattevőtől származó tényállítás szolgál, melynek helytállósága a bírálat folyamatában nem volt tisztázott, sőt ennek helyességét utóbb a szakértői bizonyítás cáfolta is. A tényállás tisztázatlanságát ekként az alperes nem észlelte, a határozata emiatt jogsértő. Az alperes által készített, az egyes méretadatokat tartalmazó összefoglaló táblázatból megállapítható, hogy a fólia mérete (377 x 302 mm) a kávéjától kávéig mért területet (376 x 300,5 mm) és a képméretet (305x300 mm) is meghaladja, ezekre a felületekre tehát méretigazítás nélkül nem illeszkedhet.
- [45] Megállapította, hogy a bíróság nem tudta megváltoztatni az alperes jogszabálysértő határozatát, miután a második és harmadik kérelmi elem kapcsán a bíróság jogerős döntése nyomán is szükséges az eljárás megismétlése. A megismételt eljárás lefolytatásának megfelelőségét és a jogsértés súlyát az alperes mindhárom kérelmi elem együttes vizsgálatával állapíthatja meg a megismételt eljárásra adott ítéleti iránymutatások szerint.
- [46] Iránymutatásként az első kérelmi elem tekintetében az ítéleti iránymutatás szerint – a [44] pontban foglalt adatokra figyelemmel – kell elvégeznie az alperesnek a megismételt eljárásában a rendelkezésre álló adatok értékelését figyelembe véve azt, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott betekintésvédő fólia az utólagos méretigazítás nélküli illeszkedés követelményét nem teljesíti.

Az alperes megismételt eljárása

- [47] Az alperes a megismételt eljárásban a 2024. június 13-án kelt D.391/2/2024. számú végzésével hiánypótlási felhívást bocsátott ki a felperes részére, annak érdekében, hogy igazolja a jogorvoslati első kérelmi eleme tekintetében kérelmezői jogosultságát alátámasztó tényeket, az ügyfélképessége fennállását, tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő a felperes ajánlatát érvénytelenné nyilvánította, és az érvénytelenség a Fővárosi Törvényszék 2019. február 27. napján kelt 107.K.700.960/2018/5. számú jogerős ítélete alapján is fennmaradt. Hivatkozott a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. számú ítéletének elvi megállapítására.
- [48] A felperes nyilatkozatában kifejtette, hogy a 107.K.700.960/2018/5. számú ítélet az érvénytelenítés kérdésében 2019. február 27. napján született a D.156/25/2018. számú határozat – 2018.06.12. napjától végleges döntés - felülvizsgálati eljárásában. A jelen eljárás alapjául szolgáló D.410/11/2018. számú Közbeszerzési Döntőbizottsági döntést 2019.01.02. napján hozta meg az alperes. Ezen döntés meghozatala időpontjában ugyanaz a helyzet volt, mint a mostani, csak éppen több mint 5 év eltelt. Akkor a Közbeszerzési Döntőbizottság a 3. kérelmi elem tekintetében élt megszüntetéssel, de ott sem a jogos érdek hiánya miatt. Az 1. és 2. kérelmi elem esetében az ügyféli státusz megállapításra került, így e körben érdemi döntés is keletkezett. Hivatkozott a megelőző bírósági ítéletek megállapításaira és iránymutatására, melynek az alperes köteles eleget tenni és a bírósági ítéleteknek megfelelő érdemi döntést hozni az első, valamint a második és harmadik kérelmi elemek tárgyában is.

Az alperes D.391/4/2024. számú végzése

- [49] Az alperes a 2024. június 25. napján kelt D.391/4/2024. számú végzésével a Kbt. 197. § (14) bekezdése alapján a megismételt jogorvoslati eljárás megindításának időpontjában hatályos eljárásjogi jogszabályok alapján megállapította, hogy a jogorvoslati kérelem első kérelmi elemei érdeme elbírálásának a megismételt jogorvoslati eljárásban eljárásjogi akadálya van, ezért a jogorvoslati kérelmet az első kérelmi elem tekintetében visszautasította.
- [50] Megállapította, hogy a felperes nem tett eleget a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak, amelyet annak érdekében bocsátott ki, hogy a felperes igazolja ügyfélképességét. A felperes nyilatkozatában olyan körülményeket adott elő, amelyek nem álltak összefüggésben az ügyfélképesség fennállásával, a jogorvoslati eljáráshoz fűződő közvetlen jogi érdek nem került a hiánypótlás során igazolásra.
- [51] A Fővárosi Törvényszék a 103.K.701.510/2022/9. számú ítélete alapján rögzítette, hogy az alperes a megismételt jogorvoslati eljárásban nem hagyhatja figyelmen kívül az előzményi eljárást követően bekövetkezett változásokat. Ekként értékelte, hogy a D.410/11/2018. számú határozat meghozatalát követően a Fővárosi Törvényszék a 107.K.700.960/2018/5. számú ítéletével elutasította a kérelmező azon keresetét, amelyet a saját ajánlatának érvénytelenné nyilvánítását helybenhagyó D.156/25/2018. számú döntőbizottsági határozattal szemben terjesztett elő. A határozattal szembeni felülvizsgálati kérelmet a Kúria nem fogadta be, így a kérelmező ajánlata a tárgyi közbeszerzés második részében érvénytelennek minősült. A kérelmező ajánlatát az ajánlatkérő 2018. április 9-i módosított összegezése, az ajánlatkérő 2018. július 18-i összegezése és az ajánlatkérő 2018. november 23-án megküldött összegezése is érvénytelenné nyilvánította, amelyet a kérelmező jogorvoslattal ezt követően sikeresen nem vitatott. Szintén a D.410/11/2018. számú határozat kiadmányozását követően született meg a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. számú ítélete, valamint a Kfv.III.37.383/2019/5. számú ítélete, melyet az alperes relevánsnak értékelt.

- [52] Megállapította, hogy a felperes által előadottak és az alperes rendelkezésére álló információk alapján a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleme tekintetében nem áll fenn a felperesnek a jogorvoslati kérelem benyújtásához fűződő ügyfélképessége, tekintettel arra egyrészt, hogy ajánlata érvénytelennek minősült a tárgyi jogorvoslati kérelem benyújtásakor, továbbá arra, hogy az időközben született kúriai ítéletek elvi tartalmából következően az ügyfélképesség nem illeti meg az ajánlattevőt, ha nincs reális esélye a szerződés elnyerésére.
- [53] Megállapította, hogy a felperes a jogorvoslati kérelem első kérelmi elemei tekintetében nem teljesítette a hiánypótlási felhívásban foglaltakat, valamint a felperes ügyfélképessége nem áll fenn, ezért a Kbt. 151. § (2) bekezdés utolsó mondata és a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a jogorvoslati kérelmet visszautasította.

A kereset és a védírat

- [54] A felperes keresetében a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [55] Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletében foglalt megállapításokra, melyek szerint az alperesnek érdemi döntést kell hoznia a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleméről az ítéletben foglalt – az ügy érdemére vonatkozó – iránymutatásnak megfelelően. Az alperes a jogorvoslati kérelmet egyszer már alakilag és tartalmilag megfelelőnek nyilvánította az ügyfélképesség vitatása az előzményi eljárásokban nem merült fel, azóta ezt befolyásoló új tény sem keletkezett, ezzel túllépte az alperes az ítéleti iránymutatásokat.
- [56] Álláspontja szerint az alperes határozata a Kp. 97. § (4) bekezdésébe ütközik és az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis.
- [57] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte fenntartotta a végzésben foglalt jogi álláspontját. Értelmezése szerint teljesítette az ítélet rendelkező részében foglaltakat, az új eljárást lefolytatta. A megismételt eljárásban az alperes köteles volt a Kbt. és az Ákr. a kérelem tartalmára és annak visszautasítására vonatkozó eljárási szabályait alkalmazni, amelyet az ítélet nem tiltott meg.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [58] A felperes keresete alapos az alábbiak szerint.
- [59] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontja szerinti egyszerűsített perben, a Kp. 124. § (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja és Kp. 97. § (4) bekezdése alapján vizsgálta az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi okot, vagyis, hogy az alperes eljárása eleget tett-e a megismételt eljárásra kötelező 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletben foglaltaknak.
- [60] A Kp. 96. § rendelkezése szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység

jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessek. A Kp. 97. § (4) bekezdése alapján a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. Az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja értelmében a döntést meg kell semmisíteni, ha a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes.

- [61] A Kp. 96. §-a, 97. § (4) bekezdése az anyagi jogerőhatásra, a határozatok teljesítésére vonatkozó rendelkezések alapján, valamint a követendő bírói gyakorlat (Kúria Kf.IV.39.008/2022/6., Kfv.III.45.201/2022/8.) szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet (alapítélet) jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűsége vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessek, ezért a jogerős alapítélet - perorvoslattal (felülvizsgálattal) sikeresen nem támadott - rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az alperest. A megismételt eljárást követő peres eljárás tárgya csak az lehet, hogy az új határozat megfelel-e a bíróság által korábban előírt követelményeknek. A megismételt eljárás lefolytatására kötelező ítélet esetében tehát nemcsak az új eljárásra adott iránymutatást, hanem az ítélt dolognak minősülő megállapításokat is figyelembe kell vennie a hatóságnak, mert az is köti az új eljárásban. Mindezek elmulasztása (a hatóság határozatának a jogerős alapítéletben foglaltaktól való tartalmi eltérése) a megismételt eljárásban hozott határozat semmisségét eredményezi. A fentieket erősítette meg a Kúria a Jpe.III.60.037/2022/12. számú határozata [58]-[59], [65] bekezdéseiben.
- [62] A jogerős ítéletben elbírált jogkérdések sem a megismételt hatósági eljárásban, sem az ennek eredményeként hozott határozat bírósági felülvizsgálata során nem tehetők vitássá (Kúria Kfv.IV.37.293/2023/6.). Hasonlóan, a közigazgatási szervnek előírt megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni. Az alperes nem változtathatja meg alapvetően a megismételt eljárásban az értékelés keretrendszerét, új körülmények hiányában eltérő jogalapon álló döntést nem hozhat, nem üresítheti ki a jogerős ítélet iránymutatásában foglaltakat (Kúria Kfv.V.35.057/2022/5.).
- [63] A követendő kúriai joggyakorlat (Kúria Kfv.IV.35.266/2020/6., Kf.IV.39.008/2022/6.) szerint az alperest új eljárásra kötelező jogerős alapítéletben szereplő iránymutatás tartalma és jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van jogszerű lehetőség. A Kúria elvi éllel fogalmazta meg Kfv.V.35.057/2022/5. számú döntésében, miszerint a megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni; az alperes nem változtathatja meg alapvetően a megismételt eljárásban az értékelés keretrendszerét, eltérő jogalapon álló döntést nem hozhat, nem üresítheti ki a jogerős ítélet iránymutatásában foglaltakat.
- [64] Erre figyelemmel ebben a perben a 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletben szereplő rendelkezések és jogértelmezés jogszerűségét az alperes nem kérdőjelezte meg, erre csak az alapítélet elleni rendkívüli perorvoslat igénybevétele során lett volna lehetősége, azonban az alperes ezzel nem élt. A Fővárosi Törvényszék a 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletet a Kúria által a fent ismertetett – több végzés sorozata eredményeként – elrendelet megismételt peres eljárásban hozta meg, ezért a Kúria végzéseiben foglaltak is kötőerővel bírnak az alperes jelen per tárgyát képező megismételt eljárására is. A Kúria joggyakorlata egységes annak megítélésében, hogy az új eljárást elrendelő felsőbbbírói iránymutatás köti az új

eljárást lefolytató bíróságot, attól eltérni nem lehet (Kúria Kfv.III.37.135/2020/5.). A megismételt peres eljárásban nem lehet újratekinteni a bírósági felülvizsgálatot, annak korlátját a megismételt eljárást előíró felsőbbbírósági döntés és annak indokolása adja. A töretlen bírói gyakorlat szerint a megismételt peres eljárás eredményeként hozott jogerős ítélet felülvizsgálata során kizárólag az vizsgálható, hogy az új döntés eleget tett-e az új eljárást elrendelő iránymutatásnak, azaz a bíróság az újabb döntését az iránymutatás keretei között, annak megfelelően hozta-e meg.

- [65] A Kúria összesen három, az első kérelmi elem tárgyában hozott döntésében rögzítette az első kérelmi elem érdemi kérdését képező, a monitor és betekintés védő fólia méretére és illeszkedésére vonatkozó konkrét előírásokat, határozta meg az érdemi vizsgálat irányát és módszereit. Az ennek nyomán hozott, a Fővárosi Törvényszék 103.K.703.604/2023/6. számú ítélete szintén egyértelmű iránymutatást adott az alperes részére az első kérelmi elem elbírálására vonatkozóan, amikor előírta, hogy „az első kérelmi elem tekintetében a fenti ítéleti iránymutatás szerint – a [44] pont adataira figyelemmel – kell elvégeznie az alperesnek a megismételt eljárásban a rendelkezésre álló adatok értékelését figyelembe véve azt, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott betekintésvédő fólia az utólagos méretigazítás nélküli illeszkedés követelményét nem teljesíti.” Az alperes ezen rá nézve kötelező bírósági iránymutatásokat nem hagyhatta volna figyelmen kívül. A fentebb részletesen ismertetett joggyakorlat alapján az alperes nem új ügyet indított a megismételt eljárással, hanem a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági ítéleteket kellett volna végrehajtania. A megismételt eljárásban nem lehet helye olyan eljárásjogi vagy akár anyagi jogi kérdések vizsgálatának, amely a már ítélettel elbírált alapügyben véglegesen megállapításra került és a bírósági jogorvoslatnak nem volt tárgya, ezért az alperes a felperes ügyfélképességét – miután a D.410/11/2018. számú alaphatározatban már levizsgálta és megállapította fennállását – a megismételt jogorvoslati eljárásban nem vonhatta volna kétségbe, arra hiánypótlás kibocsátásának sem volt helye.
- [66] Nem tekinthető az előzményi eljárást követően bekövetkezett lényegi változásnak a felperes ajánlatát érvénytelenné nyilvánító döntés elleni bírósági jogorvoslat eredménytelensége. A Kbt. 148. § (2) bekezdése a kérelem benyújtására való jogosultságot teremti meg – ahogyan az alperes is helytállóan rögzítette – a jogorvoslati eljárás megindításának időpontjában hatályos eljárásjogi szabályok és fennálló tények alapján kellett az alperesnek megvizsgálni az eljárásjogi feltételeket. A jogorvoslati kérelem benyújtásának időpontjában a felperes ajánlatának érvénytelensége tárgyában csak ajánlatkérői döntés született, az elleni jogorvoslati eljárás még folyamatban volt, amely végső soron a 2019. február 27. napján kelt 107.K.700.960/2018/5. számú ítélettel vált végleges, jogorvoslattal nem támadható döntéssé. Az alperes a felperes ügyfélképességét az alapeljárásban már vizsgálta, annak fennállását állapította meg, mely a későbbi bírósági jogorvoslati eljárásban nem volt vitatott, ezért ez az alperesi előzményi döntés rögzült, e tárgyban további vizsgálatnak nem lehet helye a megismételt eljárásban. A hivatkozott kúriai joggyakorlat kizárja, hogy az alperes a megismételt eljárásban a jogorvoslati kérelmet teljesen új eljárásban kezdje el vizsgálni, új – akár eljárásjogi – vizsgálati szempontokra helyezve az eljárást, sőt, a korábbi döntését az ügyfélképesség tekintetében megváltoztassa. A megismételt eljárás nem a korábbi jogorvoslati eljárástól független eljárás, hanem az alperes mozgásterét és döntési hatáskörét az alap közigazgatási eljárásban rögzült – jogorvoslattal nem támadott, vagy bíróság által helyben hagyott – döntések és tények, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági iránymutatás határozza meg. Jelen esetben az alperes döntési hatásköre az első kérelmi elem érdemi elbírálására terjedt ki a bírósági iránymutatás figyelembevételével. A bírósági joggyakorlat későbbi alakulása, más ügyekben hozott ítéletek szintén nem minősülnek az

előzményi eljárást követően bekövetkező változásnak, mivel az alperest nem a más ügyekben hozott bírósági ítéletek, hanem a perbeli ügyben az alperes határozatát megsemmisítő és új eljárásra kötelező iránymutatásokat előíró ítélet és Kúriai végzés kötik.

- [67] A felperes ügyfélképességének elismerése semmiképpen nem sérti az uniós jogi (2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel módosított az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikk (3) bekezdése) előírásokat, mivel az uniós jog mindössze azokat a minimális feltételeket határozza meg, amelynek a nemzeti jogrend szerinti jogorvoslati eljárásoknak meg kell felelniük. A nemzeti jogrend kiterjesztheti a jogorvoslati jogot olyan személyek számára is, akiknek az uniós elvekből adódóan nem lenne kötelezően biztosított, amennyiben ez a közösségi jog által kitűzött cél biztosításának érdekében áll, mely szerint az ajánlatkérő határozataival szemben a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb jogorvoslatot biztosítsa. Az Európai Unió Bírósága 2005. szeptember 8-i C-129/04. számú Espace Trianon SA és Société wallonne de location-financement SA és a 2007. október 4-i C-492/06. számú Consorzio Elisoccorso San Raffaele ügyben hozott ítéleteiben kimondta, hogy a Jogorvoslati irányelv 1. cikkével nem ellentétes, ha a tagállamok szélesebb körben biztosítják a jogorvoslatihoz való hozzáférést, hanem épp ellenkezőleg, annak megvalósulását szolgálja. A 2010. október 21-i C-570/08. számú Symvoulio Apochetefseon Lefkosias ügyben hozott ítélet szerint az irányelvi rendelkezések nem követelik meg a tagállamoktól, hogy az ajánlatkérők számára is lehetővé tegyék a bírósági jogorvoslatot, ugyanakkor nem is tiltja, hogy a tagállamok azt számukra is biztosítsák. Ez nem veszélyezteti az uniós jog egységes alkalmazását, mivel annak nem célja a nemzeti szabályok teljes harmonizációja, hanem a minimálisan biztosítandó jogvédelem követelményeit írja elő.
- [68] A bíróság rámutat, hogy mindebből következően, az irányelvben előírt követelmény a jogorvoslati joggal rendelkező személyek minimális körét határozza meg, ezért az uniós joggal nem lehet ellentétes, ha a nemzeti jogrendszer ezen a körön kívül eső személyeknek is biztosítja a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálását. A nemzeti jogrendszer, a Kbt., a Kp., az Ákr. és az ezek értelmezésével kapcsolatban kialakított már ismertett joggyakorlatból levezethetően, kiemelve azt a tényt, hogy az alapeljárásban már az alperes kimondta a felperes ügyfélképességét, a megismételt eljárásban már nem kérdőjelezhető volna meg azt, mivel ez a fenti tételes jogszabályi rendelkezéseken túl, a jogbiztonság és a tisztességes eljárás alapelveibe is ütköző eljárás. Az alperes a megismételt eljárásban olyan eljárási kérdéseket vizsgált, amelynek a megismételt eljárás keretében nem lett volna helye, ezzel kiüresítette a rá kötelezően irányadó bírósági döntések érvényesülését. Az alperes a megismételt eljárásban nem függetlenítheti magát sem a saját korábban meghozott, ügyfélképességet megállapító döntésétől, sem a jogerős bírósági ítéletek iránymutatásától.
- [69] Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete alapos volt, az alperes végzésének semmissége, valamint eljárásának és indokolásának súlyos hiányossága a perben nem orvosolható jogszabálysértés, ezért határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperes a fent rögzített rendelkezések figyelembevételével teljeskörűen köteles végrehajtani – a Kp. 97. § (4) bekezdésének megfelelően – az Fővárosi Törvényszék 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletében foglalt iránymutatást és annak megfelelő érdemi döntést hozni a jogorvoslati kérelem első eleméről.

- [70] A felperes perköltséget igényelt, azonban annak összegét nem számította fel sem összegszerűen, sem jogszabályi hivatkozással alátámasztottan, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdéseire figyelemmel a bíróság a felperes részére perköltséget nem tudott megítélni.
- [71] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [72] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. február 4.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Tombor Csaba s.k.
bíró